

عنوان مقاله:

معناشناسی ماده (رسل) و واژه (رسول) بر مبنای روابط جانشینی در قرآن، روایات و عهدین

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 10، شماره 37 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

محمدعلی کاظمی تبار - استادیار الهیات، دانشگاه فرهنگیان، تهران ایران

فاطمه شیخ مومنی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین حوزه های معنایی قرآن کریم و دومین اصل از اصول دین مبین اسلام نبوت است. این حوزه در ماده (رسل) و پرکاربردترین واژه این حوزه یعنی «رسول» تجلی می یابد و نقش مهمی در کتاب و سنت ایفا می کند. از همین رو در پژوهش پیش رو که به روش توصیفی تحلیلی انجام شده است، ابتدا معانی گوناگون ماده (رسل) تحلیل و بررسی شد. سپس برای تبیین بهتر معنای واژه (رسول) طبق اصل جانشینی در معناشناسی، واژه مترادف آن یعنی (نبی) مورد بررسی قرار گرفت و در ادامه با مراجعه به تفاسیر و تقسیم بندی نظرات مفسران و ارائه جدول فراوانی یادکرد خداوند از پیامبران اولوالعزم با واژه های رسول و نبی، جایگاه ممتاز واژه (رسول) در قرآن کریم تبیین و تفاوت کارکردهای میان دو واژه روشن گردید. بر اساس یافته های این پژوهش و با بررسی معناشناسی تاریخی واژه «رسول» در کتب آسمانی یهود و مسیح و مطالعه زبان های سریانی، عبری و یونانی، روشن شد که این واژه در زبان های کهن و ادیان الهی قبل از اسلام نیز با همان معنای «فرستاده و پیام رسان الهی» کاربرد داشته که این امر نشان از ریشه عمیق این کلمه در تاریخ و متون الهی و جایگاه والای آن در حوزه دین دارد.

کلمات کلیدی:

معناشناسی، قرآن کریم، رسول، نبی، عهدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1295412>

